

David H. Rosenthal
Traducció de Francesc Parcerisas

FEBRUARY

I gaze through my window
at the crescent moon.
In the next building
a black woman in a bed
cradles and strokes
a cat between her thighs.
Its eyes glint blue in the light
from the TV set.

FEBRER

Per la finestra contemplo
la lluna creixent.
A l'edifici del costat
una negra en un llit
bressola i acaricia
un gat entre les cames.
Els ulls del gat llambregen,
blavencs, amb la llum del televisor.

JOURNEY

Down a rusty metal ladder
slimy with moss, I descend
into myself

to find howling and white,
a baby in a meadow
beneath a full summer moon.

VIATGE

Per una escala metàl·lica rovellada,
llefiscosa de verdet, baixo
endins de mi

per descobrir-hi, damunt la prada,
un nen que xiscla, esblaimat,
sota la lluna plena d'estiu.

THE END OF AN AFFAIR

Across a greasy table in a Bickford's cafeteria, deftly
bypassing a plate of dried-out chicken, you clasped my
[hand

as if in love, and said goodbye. Outside
a sheet of newspaper flapped against a lamppost
My love... I imagine you now in a bar, drunken she-wolf
stalking your prey, hungry amidst smoke and flirtatious
laughter. Of course I don't want to, yet I remember many
[things.

They flock through my brain like startled bats,
winging fiercely upward as I try to sleep.

FINAL D'UNA RELACIÓ

A banda i banda de la taula llardosa en una cafeteria Brick-
[ford's,
esquivant hàbilment un plat de pollastre eixarreït, vas aga-
[far-me la mà
com si estiguessin enamorada, i em vas dir adéu. A l'exte-
[rior,
un full de diari aletejava contra un fanal del carrer.
Amor meu... Ara t'imagino en qualsevol bar, lloba embriaga,
[a l'aguait
de la presa, famolenca enmig del fum i les rialles flirtejado-
[res.
No és pas que ho desitgi, naturament, però recordo moltes
[coses.
Em vénen al cervell com una munió de rat-penats sorpresos
que bateguen, amb força, aixecant el vol mentre jo m'esforço
[per dormir.

LAST EDITION

The gods die, frozen beneath tricks on piers.
Horses whinny at the starry sky, while the city
sleeps in its flower-papered cells
dreaming of fires on ancestral mountaintops.

Somnolent hour: even movement is still.
On the Hudson, lights glisten along the other shore.
A barge floats silent past chain-whipper's bars
that spit last clients in the brittle air.

A cold town, one has heard. Now ashy forms,
roused from dreams tenous light,
drift with stiff faces towards red-eyed trains.

The morning moon hovers like a milk-white cherry.
And on a dock, three beggars crowd around an oil drum
prophesying the future, stirring last coals.

ÚLTIMA EDICIÓ

Els déus moren, glaçats sota els camions als molls.
Els cavalls renillen al cel estelat, mentre la ciutat
dorm a les seves celles empaperades de flors
somialt focs als cims ancestrals de les muntanyes.

Hora somnolenta: fins i tot el moviment s'aquieta.
Al Hudson, les llums pampalluguegen a l'altra riba.
Una barca davalla silenciosa per davant bars de masoques
que escupen els darrers clients a l'aire trencadís.

Una ciutat freda, hem sentit a dir. Ara formes cendroses,
desvetllades des dels somnis cap a una tènue llum,
erren, el rostre balb, cap a trens d'ulls vermellors.

La lluna matinal penja com una cirera de blancor lletosa.
I en un moll tres captaires s'apinyen al voltant d'un bidó
profetitzant el futur, furgant les últimes brases.

AT THE JAZZ COLON: BARCELONA

The tallest
was the man,
refined, with long
fingers
and a blonde-haired wife
who danced with all the faggots -
even the queens. They loved it.
So did she, and her husband
pretended not to notice,
sipping his drink and watching
with a look of benign disgust.
One of our ships was in. The place
was jammed with angry sailors
looking for dope or an easy lay.
They danced with her
too. Everyone wanted
to dance with her.
The glamor of the rich,
a fairy tale
of beaches, fast cars,
the moon on the fragrant quicksand

while we sweated. Hot
September. Dancing
in that cramped and airless nightclub.
And the man, and the woman
were like royalty among us,
or the tired end of some boring
decadent novel.

AL JAZZ COLON, BARCELONA

El més alt
era l'home,
refinat, amb dits
llargs
i una bona rossa
que ballava amb tots els marietes...
fins amb les maricones. N'estaven encantats.
I ella també, i el seu marit
feia veure que no se n'adonava,
mentre bevia lentament observant
amb mirada de benigna aversió.
Havia arribat un dels nostres vaixells.
El local era atapeït de mariners irats
que buscaven droga o alguna puteta.
Ells també hi ballaven.
Tothom volia ballar amb ella.
L'encís dels rics:
un conte de fades
amb platges, cotxes esportius,
la lluna damunt fragrant arenes movedisses...
mentre nosaltres suàvem. Setembre
xafogós. Ballant
en aquell nightclub abarrocat, resclosit.
I, al bell mig de nosaltres,
l'home i la dona, com la reialesa,
o com el final cansat d'alguna avorrida
novella decadent.

THE SUBWAY CAR: CONVEYANCE WITH FIGURES

At one end
three bloods sprawl
with muscular sneers, hats cocked
at what used to be called
«a rakish angle», sporting downy
mustaches. Yo see, they
ain't been shavin' long.
Nonetheless, you can feel how
their springs are coiled, and they fixin'
to yoke some sucker
before hoppin'
a homeward turnstile.

At the other end
their fathers
are drinkin' wine gettin' nice.
At forty, they already
too *old* to be bad
and they won't last much longer
the way they livin' now.
They laugh, slap palms,
and pass that brown bag.
The day lengthens; yellow lights
streak passing platforms.

EL VAGÓ DE METRO: TRANSPORT AMB FIGURES

A un extrem
tres macarres es deixondeixen
amb mofes musculars, els barrets de gairell
en allò que abans s'anomenava
«angle de xulo», i lluint bigotis
esclarissats. És clar, no fa
gaire que s'afaiten.
Tanmateix, t'adones que van
amb les molles comprimides i que estan a l'aguait
de trincar-se algun panolis
abans de colar-se
per la sortida automàtica.

A l'altre extrem
els seus pares
beuen vi, i s'entrompen.
Als quaranta, ja són
massa *vells* per fer el macarra
i no duraran gaire més
al ritme que ara porten.
Riuen, es tusten amb els cinc dits les mans,
i es passen la bossa de paper amb l'ampolla.
El dia s'allarga: les llums grogues
ratllen les andanes per on anem passant.